

[Arne Larsen.]

„Dagpengene kan højst fastsættes til et sådant beløb, at det for en uge svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest foregående april kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.“

Det er den regel, vi har, og det vil sige, at alle arbejdere, faglærte som ufaglærte, mænd som kvinder, indgår i en samlet beregningspulje, og derudfra beregner man altså maksimum. Spørgsmålet er, om den regel egentlig er retfærdig og rigtig over for mange kategorier, f. eks. som hr. Simonsen var inde på det, over for funktionærer.

Jeg tror altså, at §§ 47 og 51 trænger til en kulegravning, en undersøgelse af, om vi kan finde nogle bedre og mere retfærdige kriterier at yde understøttelserne efter.

Af andre problemer, som skal løses med forslaget, er der problemet med grænsegængerne — det er ikke noget væsentligt problem — og spørgsmålet om kassernes rådighedsmuligheder over formuerne, hvor der foreslås en forhøjelse fra 10 til 15 pct. Dette er identisk med det forslag, som S og SF fremsatte i sidste samling, så det kan vi selvfølgelig yde fuld støtte til.

Men så er der et par enkelte problemer endnu, som jeg vil mene arbejdsministeren skulle beskæftige sig lidt med. Der er spørgsmålet om de ændringer, som gennemførtes i sidste samling med hensyn til mobilitetsydelse, rejsehjælp, flyttehjælp, ydelse til dobbelt husførelse; dér havde vi jo ganske kontante og konkrete krav, som vi rejste i sidste samling, men som altså ikke er kommet med i dette lovforslag. Men jeg formoder, at ministeren arbejder med det, og at vi kan forvente forslag om forbedringer fremsat inden den 15. marts i år.

Endelig vil jeg rejse spørgsmålet om kontingentydelserne. De vil jo stige; det er givet, i forbindelse med dagpengesatsernes forhøjelse. I henhold til § 47 skal der ske regulering pr. 1. april, vel at mærke en regulering på basis af, hvad lønnen var i 1971 i april kvartal. Det er i og for sig et andet problem, om man ikke kunne få mere samtidighed i reguleringen, sådan at arbejdsløs-

hedsunderstøttelsen kom til at stå i forhold til den aktuelle indtægt. Jeg synes, dette at regulere et år bagud er forkert. Men hvad angår kontingentforhøjelse, husker jeg, at den nuværende minister som ordfører dengang vendte sig meget stærkt imod den forhøjelse af medlemmernes ydelser, som blev gennemført med VKRs stemmer i sidste samling. Jeg synes, det ville være på sin plads, at disse bestemmelser blev ført tilbage til det oprindelige, således at vi ikke skal udsættes for alt for store kontingentforhøjelser i forbindelse med reguleringerne nu.

Det er de bemærkninger, jeg har til lovforslaget. Jeg håber, at nogle af de problemer, jeg her har rejst, kan blive genstand for drøftelse i udvalget. Det er klart, at vi vil tilsige lovforslaget vores velvilje i meget vid udstrækning, men vi ønsker det altså forbedret væsentligt på en række områder.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg må vel først takke for sympatien for dette beskedne forslag, selv om det jo ikke er alle, der opfatter det som værende lige beskedent.

Må jeg først komme med et par generelle betragtninger om forslagets rækkevidde og den virkning, ændringerne får. Jeg vil gerne sige indledningsvis, at skal man have et virkeligt skøn over virkningerne af den foreslåede ændring af dagpengesatserne, så kræver det faktisk en individuel gennemgang af den lønspredning, der rent faktisk er tale om inden for de enkelte kasser, og af den dagpengesats, som man inden for de forskellige områder har valgt under hensyn til lønsituationen inden for de enkelte områder.

Jeg kan nævne, at arbejdsdirektoratet har foretaget et sådant skøn, der resulterede i, at et antal kasser for ca. 30 pct. af de forsikrede medlemmer vil fastsætte en maksimumsgrænse på de 106 kr. pr. dag, altså det, der er 93 kr. i dag indtil 1. april. Efter 1. april vil man altså fastsætte denne sats til 106 kr., og forholdet er inden for disse områder det, at disse medlemmer har så høj en løn, at denne 90 pct.s regel overhovedet ikke vil få nogen betydning for de pågældende. For de resterende 70 pct.s vedkommende er det sandsynligt, at et ret stort antal medlemmer vil have så høje individuelle lønninger, at 90 pct. af deres hidtidige fortjeneste overstiger den af den enkelte